

't Lest van 't zomer

*A'j now boet'n um ow hen kiek,
Op 't laand, in 't veeld en langs de wei,
dan is 't amaoal weer zo aandars
As in 't veurjaor, umstreeks Mei.
't Greun is lange nich zo fris meer.
'n Eerst'n fleur is d'er of.
Hier en daor wodt 't spul a zoorder.
De bal zit oonder 'n griez'n stof.
De rogge is a van 'n kaamp of.
Weenterknoll'n bint weer zèèit.
Dee de leste haver mèèit.
't Wodt ook a weer vrooger duuster;
De veugel zingt nich völle meer;
De zwaluwe smiet zich al an koppels;
Dee vetrekt wa gauw 'n keer.
En dan is 't weer oet met 't zomer.
't Is toch meer nen kott'n tied.
Al wat mooi is in ow lèèv'n
bi'j vaak al te gauw weer kwiet.*

In herinnering aan

Annelies Breukers-Rensing

sinds 5 april 1999 weduwe van Hendrik Breukers

Na een uitvaartviering in de St. Martinuskerk op zaterdag 24 januari hebben wij haar begeleid naar de R.K. begraafplaats in Losser.

Annelies werd geboren op 2 april 1930 in Gronau. Al op jonge leeftijd, ze was nog maar vier jaar, verhuisde ze naar Losser. Na het overlijden van haar moeder werd ze door haar vader ondergebracht bij haar tante aan de Oldenzaalsestraat. Daar groeide ze op. Op veertienjarige leeftijd kwam daar ook nog Gerard bij. Ook hij werd opgenomen in het gezin. Ze groeiden op als broer en zus.

Hendrik Breukers leerde ze begin jaren zestig kennen bij de Klomp, ook aan de Oldenzaalsestraat. Op 1 oktober 1963 trouwden ze. Uit dit huwelijk werden twee zoons geboren Norbert en Jeroen. Het huis aan de Smalmaatstraat, waar ze ook nu met Jeroen nog woonde, was hun thuis.

Annelies was een vrolijke, zorgzame vrouw en moeder. Altijd bezig. In haar leven heeft ze niet alleen voor haar gezin gezorgd maar ook in andere gezinnen was ze meer dan welkom! Omdat ze bij vele mensen thuis kwam was ze erg bekend en zeker graag gezien in Losser.

Trots was ze op haar kleinkinderen Rick en Jessie. Ze speelde graag met hen; hutten bouwen en kaarten, het liefst met haar eigen regels.

In 1999 overleed vader. In het begin heeft ze het hier erg

moelijk mee gehad, echter na een tijdje pakte ze de draad weer op. Zelfstandig en heel positief ging ze haar eigen weg. Samen met haar vriendinnen was ze regelmatig te vinden in het dorp: Met Carnaval, met Breughel. Ze had dan zelfs een vast plekje op het terras bij Smit. Ook de contacten in de buurt waren voor haar erg belangrijk.

De laatste jaren ging haar gezondheid iets achteruit. Door haar astma kreeg ze minder uithoudingsvermogen. Ze ging niet meer fietsen maar liep met de fiets naar het dorp. Mede hierdoor kwam ze het laatste jaar niet meer hier, in de Martinuskerk. Elke zondag volgde ze de viering op TV. Zo bleef ze betrokken bij haar geloof.

Samen met Jeroen in één huis en Norbert met zijn gezin naast haar. Een warme band hadden we samen. Ze bleef wakker als Jeroen eens weg ging. Toch ging ze ook haar eigen weg. Afgelopen vrijdag is ze nog naar de kapper geweest en heeft ze nog boodschappen gedaan. Tot op het laatst is ze actief gebleven.

Onze moeder en oma, een lieve vrouw, is maandagmiddag zomaar overleden.

Lieve moeder en oma, dank voor al je goede zorgen, wij zullen je nooit vergeten... Rust zacht.

Voor uw belangstellingen en medeleven betoond na het overlijden van onze moeder en oma willen wij u hartelijk bedanken

Norbert en Andrea, Rick, Jessie
Jeroen